

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/110/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512202069
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2512202069.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a členov senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Andrea Dudášová, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: T. S., narodený XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Piešťanoch, dieťa rodičov - matky: Ing. Z. S., narodená XX.X.XXXX, bytom P. C. XXX, zastúpenej advokátkou: JUDr. Daniela Suchánková, so sídlom Piešťany, M. Waltariho č. 7 a otca: G. S., narodený X.X.XXXX, bytom P. C. XXX, zastúpeného advokátkou: JUDr. Natália Borsosová, so sídlom Komárno, ulica bisk. Királyja č. 6, o úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, na odvolanie otca maloletého proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 09. októbra 2012 č.k. 10P/20/2012-83 - v časti, ktorou bol otec zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletého v rámci tvorby úspor, včítane nedoplatku z titulu tvorby úspor, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou bola otcovi uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého T. v rámci tvorby úspor, včítane nedoplatku na výživnom z titulu tvorby úspor (tretí a šiesty odsek výroku) **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zveril maloletého T. do osobnej starostlivosti matky s účinnosťou od 07.02.2012 na čas do právoplatnosti rozsudku o rozvode rodičov s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Súd tiež otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého T. sumou 250,- Eur mesačne s účinnosťou od 07.02.2012 k rukám matky vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred. Tretím odsekom výroku súd otcovi uložil povinnosť v rámci tvorby úspor prispievať na výživu maloletého T. sumou 170,- Eur mesačne na číslo vkladnej knižky znejúcej na meno maloletého, ktoré otcovi oznámi matka po jej založení v lehote troch kalendárnych dní od právoplatnosti rozsudku odo dňa právoplatnosti rozsudku vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred. V štvrtom odseku výroku súd upravil, že na nakladanie s finančnými prostriedkami nachádzajúcimi sa na matkou zriadenej vkladnej knižke znejúcej na meno maloletého je potrebné až do dosiahnutia jeho plnoletosti súhlas súdu. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 7.2.2012 do 30.9.2012 v celkovej sume 250,- Eur súd povolil otcovi splácať v splátkach po 30,- Eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky, pod hrozbou straty výhody splátok, počínajúc dňom právoplatnosti rozsudku. Šiestym odsekom výroku súd nedoplatok na výživnom z titulu tvorby úspor za obdobie od 7.2.2012 do 30.9.2012 v celkovej výške 1.948,- Eur povolil otcovi splácať v splátkach po 60,- Eur mesačne po dobu 32 mesiacov a 33. mesiac v sume 28,- Eur, spolu s bežným výživným, na vkladnú knižku znejúcu na meno maloletého, ktoré otcovi oznámi matka po jej založení v lehote troch kalendárnych dní od právoplatnosti rozsudku, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, pod hrozbou straty výhody splátok, počínajúc dňom právoplatnosti rozsudku. Súd upravil tiež styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stykať

sa s maloletým T. každý týždeň v roku v utorok od 16,30 hod. do 17,30 hod. a v piatok od 16,30 hod. do 17,30 hod., pričom matka je povinná maloleté dieťa na styk pripraviť a odovzdať ho otcovi v mieste bydliska maloletého dieťaťa a otec je povinný maloleté dieťa matke riadne a včas odovzdať v mieste bydliska maloletého dieťaťa. Záverom súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie prvostupňový súd v napadnutej časti, týkajúcej sa povinnosti otca prispievať na tvorbu úspor pre maloletého T., resp. v časti výživného odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 62 ods. 1, 2, 4, 5 Zákona o rodine, § 63 ods. 3, § 65 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Vecne prvostupňový súd v tejto časti rozhodnutia argumentoval v podstate tým, že z vykonaného dokazovania porovnaním pomerov rodičov ustálil, že otec žije na podstatne vyššej úrovni ako matka dieťaťa, pričom sa skoro dva roky nepodieľa na výžive a výchove dieťaťa. Na druhej strane zohľadnil, že postavenie otca v zamestnaní vyžaduje istý spôsob prezentácie jeho osoby, pokiaľ chce dosahovať príjem, ktorý má. Z týchto dôvodov výživné určoval pri dolnej percentuálnej hranici 20% z čistého príjmu otca čo z otcovho preukázaného čistého príjmu 2.100,- Eur predstavuje 420,- Eur. Súd zohľadnil, že obaja rodičia súhlasili s bežným výživným po 250,- Eur mesačne. Za nedôvodný ale súd považoval návrh matky na určenie výživného na tvorbu úspor v sume 250,- Eur mesačne a to nad sumu prevyšujúcu 170,- Eur. Výšku výživného na tvorbu úspor uzavrel tak, že z 20% čistého príjmu otca - zo sumy 420,- Eur odrátal bežné výživné 250,- Eur a rozdiel sumy 170,- Eur určil na tvorbu úspor, keďže ju považoval za objektívnu. Zohľadnil pritom, že suma 420,- Eur ako bežné výživné by bola privysoká na maloletého jeho veku, ktorý nemá mimoriadne zvýšené náklady.

Prvostupňový súd pritom vychádzal zo zistení z vykonaného dokazovania, že matka s maloletým býva v spoločnej domácnosti s jej rodičmi, ktorým prispieva mesačne 200,- Eur na stravu a bývanie, jej aktuálny mesačný netto príjem je cca 500,- Eur, poberá prídavky na dieťa po 22,54 Eur mesačne. Prvostupňový súd ale mal za to, že matkin príjem je oveľa vyšší, ako prezentovaná suma 500,- Eur. V tejto súvislosti poukázal na to, že pri tak nízkom príjme by zo strany matky bolo neekonomické mať ročné výdavky na literatúru cca 700,- Eur. S poukazom na to, že matka vykazuje výdavky na pohonné hmoty v súvislosti s cestami za klientmi v sume cca 2.000,- Eur ročne, tieto výdavky posúdil buď ako nadhodnotené alebo tak, že matka má oveľa viac klientov, ako priznáva. Poukázal tiež na to, že dieťa býva v škôlke do 15,00 až 16,00 hod., pričom niekedy ho prídu vyzdvihnúť starí rodičia, z čoho vyvodil, že matka má riadny pracovný čas. Na strane otca súd zohľadnil jeho preukázaný čistý mesačný príjem cca 2.100,- Eur, zohľadnil tiež, že za podnájom mesačne platí 320,- Eur. Za neprimerané ale považoval ním tvrdené platby rodičom, resp. matke 300,- Eur mesačne, u ktorých trávi iba víkendy a sviatky. Keďže otec nepreukázal jeho tvrdenia o reálnych výdavkoch na lieky, súd otcom prezentovanú sumu za lieky 150,- Eur nezohľadnil. Rovnako nezohľadnil ani ním tvrdené náklady za návštevy fitness v sume 100,- Eur mesačne, keďže lekárske potvrdením nepreukázal, že jeho zdravotný stav to vyžaduje. Za nadsadené súd považoval tiež otcom tvrdené výdavky na stravu 500,- Eur mesačne a za reálne počas pracovných dní považoval výdavky 3,80 Eur za jednu stravnú jednotku. Rovnako za nedôvodný mesačný výdavok považoval sumu 200,- Eur mesačne na oblečenie a obuv.

Záverom súd vyčíslil nedoplatok otca z titulu tvorby úspor, ktorý výpočet v odôvodnení riadne špecifikoval.

Proti tomuto rozsudku - len proti výroku, ktorým bol zaviazaný na tvorbu úspor 170,- Eur mesačne a výroku o doplatenie zaostalého výživného na tvorbu úspor v sume 1.948,- Eur, podal prostredníctvom svojej advokátky odvolanie otec maloletého, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že na tvorbu úspor zaviazá oboch rodičov maloletého a to každého po 85,- Eur mesačne. Namietal, že v danom konkrétnom prípade súd nezohľadnil konkrétne okolnosti a nevyhodnotil ich v súlade so skutočným stavom vecí. Namietal, ak súd nezohľadnil jeho výdavky 300,- Eur mesačne, ktoré hradí matke, u ktorej prebýva 1/3 mesiaca, teda víkendy a dni pracovného voľna s tým, že v tejto sume je zarátaná pomerná časť výdavkov na energie, bývanie, vrátane upratovania, celodenná strava, hygienické prostriedky, pracie prostriedky, výdavky súvisiace so starostlivosťou o jeho osobné veci. Rovnako namietal proti tomu, ak súd nezohľadnil jeho výdavky na stravu okolo 500,- Eur v pracovných dňoch, pričom za odôvodnenú považoval len sumu 76,- Eur a

to hodnotu jedného stravného lístka denne v sume 3,80 Eur, keďže on potrebuje mať stravu najmenej trikrát denne, nestačí mu len obed. Okrem toho štyri dni v týždni je mimo sídla jeho pracoviska na služobných cestách, často v zahraničí, kde nemá čas vyhľadávať na cudzích miestach reštaurácie, kde by sa vedel naobedovať v hodnote stravného lístka. V odvolaní otec tiež uvádza, že o tom, že je alergik a že potrebuje liečebný telocvik, pripája lekárske potvrdenie, ktoré ale k odvolaniu pripojené nie je. Odvolateľ rovnako nesúhlasil s tým, že prvostupňový súd nezohľadnil jeho mesačné výdavky na obuv a ošatenie v sume 200,- Eur v plnom rozsahu s tým, že ako reprezentant zahraničnej firmy sa vyžaduje, aby sa obliekal reprezentatívne. Pokiaľ súd poukazuje na to, že dieťa cca dva roky nevidel a nestretáva sa s ním, poukázal na okolnosti, za ktorých bol podľa neho nútený opustiť spoločnú domácnosť, keďže matka dieťaťa ho vyhnala, opakovane sa vrátil ale potom pochopil, že to nemá zmysel. Keď sa pokúsil o stretnutie s dieťaťom, matka vždy vyvolala konflikt a skončilo to hádkou. V záujme toho, aby syna od týchto konfliktov ubránil, radšej odišiel. Ak sa stane rozhodnutie o styku právoplatné, urobí všetko pre to, aby sa jeho vzťahy s dieťaťom obnovili a ďalej rozvíjali. Odvolateľ uzavrel, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď posúdil, že podľa osobných, majetkových a zárobkových pomerov oboch rodičov, s prihliadnutím na ich schopnosti a možnosti, ako aj na vek a odôvodnené potreby dieťaťa je schopný vytvárať v prospech syna tvorbu úspor v sume 170,- Eur. S poukazom na to, že príjmy navrhovateľky sú približne rovnaké ako jeho príjmy, na tvorbu úspor pre syna mal preto súd zaviazat' oboch v rovnakom pomere.

Matka ani kolízny opatrovník odvolací návrh nepodali.

Matka vo svojom písomnom vyjadrení k doručenému odvolaniu otca navrhla, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil. Podľa nej otec maloletého účelovo tvrdí neexistujúce výdavky, pričom zabúda na skutočnosť, že jeho zákonnou povinnosťou je jeho výdavky regulovať tak, aby mu zostal dostatok finančných prostriedkov na úhradu vyživovacej povinnosti voči synovi, keďže tá je prioritná a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodiča. Za celkom nehodnoverné považuje tvrdenie otca, že hoci má priateľku, trávi každý víkend so svojimi rodičmi, resp. matkou a tejto uhrádza mesačne 300,- Eur. Za nehodnoverné považovala tiež tvrdenie, že na stravu v pracovných dňoch minie cca 500,- Eur, rovnako ako aj výdavok na obuv a ošatenie v sume 200,- Eur mesačne. Za absolútne nehodnoverný považuje aj ďalší tvrdený výdavok a to 100,- Eur mesačne na dentálnu hygienu a ošetrovanie u zubára. Okrem toho otec maloletého svoje údajné mesačné výdavky ničím nepreukázal, ide len o jeho tvrdenia, čo platí aj o jeho tvrdení, že je alergik a potrebuje liečebný telocvik, ale doklady o tom nepredložil. Matka maloletého vyslovila názor, že otec je schopný prispievať na tvorbu úspor na dieťa aj vyššou sumou, súhlasí ale s tým, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v tejto časti potvrdil a vyslovila presvedčenie, že otec príspevok na úspory môže uhrádzať bez akéhokoľvek obmedzenia jeho vlastnej spotreby a životnej úrovne. Zároveň vyslovila presvedčenie, že otec sa tomuto výdavku bráni najmä z dôvodu, že jeho vzťah k synovi je skutočne veľmi chladný.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti týkajúcej sa výživného v podobe tvorby úspor bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 1 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu otca maloletého nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti je vecne správny.

Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie výšky výživného, resp. výživného v podobe úspor na maloletého, keď prvostupňový súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, pričom jeho výsledky náležite vyhodnotil a následne dospel k správny skutkovým zisteniam a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvostupňového súdu vo veci, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne, presvedčivé a vyčerpávajúce, v súlade s ustanovením § 157 ods. 2

O.s.p. vyhotovené písomné odôvodnenie rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a nemôže preto dať v napadnutej časti rozsudku za pravdu odvolateľovi.

I odvolací súd sa plne stotožnil s názorom prvostupňového, že ním vymenované výdavky otca na uspokojovanie vlastných potrieb, najmä pokiaľ ide o výdavky za pobývanie cez víkendy a sviatky u matky, výdavky na stravu počas pracovných dní, na oblečenie a obuv, nie sú primerané a sú nadhodnotené. Čo sa týka výdavkov na lieky a výdavkov na liečebný telocvik, prvostupňový súd správne uzavrel, že otec tieto svoje výdavky ani ich potrebu žiadnym listinným dôkazom nepreukázal (a to ani v odvolacom konaní), preto na ne nebolo možné prihliadnuť. S poukazom na súdom prvého stupňa aplikované ustanovenie § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má totiž prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť a za také bolo potom nevyhnutné považovať i otcom tvrdené, avšak nepreukázané výdavky, tak ako ich vymenoval prvostupňový súd v rozsahu, v ktorom presahujú na daný účel a daným okolnostiam primerané náklady.

S prihliadnutím na zaužívanú súdnu prax, že výživné povinného rodiča má s prihliadnutím na okolnosti daného prípadu a počet vyživovacích povinností dosahovať 20 až 30% jeho príjmu, prvostupňový súd potom správne uzavrel, že primeraným v danom prípade je výživné na dolnej hranici tohto rozsahu, teda 20%, pričom primeranou sumou na bežné výživné dieťaťa s prihliadnutím na jeho vek a potreby a možnosti, schopnosti a majetkové pomery matky, ktorá sa tiež čiastočne finančne musí podieľať na výžive dieťaťa, i keď časť svojho príspevku vzhľadom na vek dieťaťa vyvažuje osobnou starostlivosťou, je potom bežné výživné v sume súdom prvého stupňa určenej výške 250,- Eur a vo zvyšku (do 20% príjmu otca, teda do sumy 420,- Eur), v sume 170,- Eur na tvorbu úspor pre dieťa. Súd tiež správne vyčíslil nedoplatok tejto časti výživného, ktorý napokon ani v odvolaní namietaný nebol.

V zmysle § 24 ods. 1 Zákona o rodine výživné, resp. povinnosť prispievať na výživu dieťaťa sa určuje tomu rodičovi, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Z tohto dôvodu preto neprichádza do úvahy postup, ktorým by súd výživným vo forme tvorby úspor zaviazal v danom prípade i matku, ktorej bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti tak, ako sa toho otec domáhal v odvolaní.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ako v oboch výrokoch vecne správny s použitím ustanovenia § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté s použitím § 146 ods. 1 písm. c), v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p., s použitím § 224 ods. 1 O.s.p.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.